

стари години търсилъ безуспѣшно «Животния еликсиръ» за да се подмлади; Анатомически театъръ, въ който научни-тъ испитатели, подъ покровителство на просвѣтено-то правителство, свободно сѣкли (анатоми-свали) не само животински, ами и човѣшки трупове.

За богатство-то на Александрийска-та библиотека сѣки малко-много знае — и да не говоримъ ние. Птоломеи-тъ искали да събиратъ въ музея сички-тъ книги, които били до тогава написани, ала неможехъ това да направятъ. Въ библиотека-та имало до 700,000 книги отъ различно съдържание. Но и това число било твърдѣ значително на онова време, кога-то нѣма-ло никаква печатница и кога-то книги-тъ били рѣд-кость, достъпна само за богати-тъ и за учени-тъ хора. Оште по-важно отъ сичко това е, дѣто Птоломеи-тъ допуштали съвършенна свобода на вѣра-та и на уче-ние-то. Тѣ давали мѣсто въ музея сѣкиму, само ако по тѣхно-то нахождане билъ той даровитъ и ученъ. Народностъ-та и вѣра-та неможили да спречать нико-му, нито се гледало на това. — Впрочемъ трѣба да забѣлжимъ, че за развитие-то на Литература-та, Фи-лософия-та, История-та и политическа-та наука, сѣко протекторство (покровителство) докарва вреда. Сички-тъ клонове на тѣзи науки веднага се срасватъ и збрѣч-кватъ, и ставатъ забавления на онѣзи лица, които ги подпомагатъ. Така стана и въ Александрия. Ала о-свентъ тѣзи евления на човѣшкия умъ, има и други тѣй нарѣчени строги и точни науки, които се не вда-ватъ на никоя страна и стоятъ твърдо и постоянно по сама-та си природа. Тѣ, безъ сѣко подозрение на